

Bence Lajos

Két rövidke

Átüt

Sohasem hittem,
de ma már igen.
A szerelem átüt
az ingen, gyorsuló
légzés, jambus
ereszkedő váltás,
anapesztus-zárás.

Mint őszi
napsütésben
gyermekláncfű
lámpás: hangtalan
világít. Merev
Hangulat-váltás.

Agymosottak

Sokan vagyunk, mi
agymosottan, kikre
ráhúzzák a vizes lepedőt,
vagy a gyolcs halotti
leplet, sokan leszünk
agymosottak: fölül
a célkereszt, alul,
ravaszul időző ujj,
felül a fegyver.

Bence Lajos

Kezdd el!

(Fohász)

Kezdd el újratehermenteni
az Embert, húzz vonalat,
ne irtsd ki véglegesen,
mert még formálható,
alakítható, sejtjeiben
még sok az oltható
vadonc-gén.

De kezdd el a munkát,
feljövőink, majdan
utódaink, üres fiókjainak
feltöltésébe fogj!
Most, hogy a paneltűz
lángol, a láz is éget,
s a nővérek párna
helyett, a billentyűzetre
hajtják fejüket...

De ne kíméld a törtetést,
a kapzsiságot, a főnnhéjazó
pénzhajhászókat,
s az új világbomlasztó
kufár kereskedőket.

De szánd, a még
formálható feljövőket,
a félreveltekre is nézz,
jóságos szemmel,
hogy a karácsonyba
nyúló adventi-nagyhét végi
föltámasztásban ne

a seregek urának végső,
és végzetes eljövételét
várjuk, lássuk.

Hisz' Te hirdetted
a költővel, hogy az is
szolgád, „aki csak áll,
s mereng”.

És nyisd rá szemünket
a megváltó örmre,
az önfeltárulkozás után
járó kegyelemre, Uram!

TÓTH NORBERT: A mi házunk II. (Zalaszentiván-Zalaegerszeg)

Bence Lajos

Kinek kell?

Ismét korán jött
a vers. A hajnal
együtt érkezhett,
mikor az éjjeliként
használt üvegasztalról
a jegyzetömb leesett,
nagy robajjal, követve
őt az ólomsúlyú írón.

S aztán a szavak
„golyózápóra” következett,
az ernyedt test végtagjai
csak nem mozdultak,
mint ki mindenből
kivetkezett, hitből,
csodából, testre tapadó
rongyból... agyam kövezetén
nagy csendesség honolt,
majd az óra következett...

Mi történt éjszaka? - Ne
kérdézzétek! Egyetlen szó
sem maradt a jövevényből,
egyetlen szó, de a veszteség
maga, gondoltátok-e valaha?
A - Függyöny! - parancsra sem
reagált senki, s már
nem megy fel soha.

Kikerül a tábla:
„Az előadás elmarad” -
fogadkozhatnánk,

hogy miért is ne,
betegségre, halálesetre
nincs mentség, s beugró
is csak ritkán akad.

De mi lesz
a megváltott jegyek
sorsa? Más előadásra
beválthatók, vagy kárpótlás
gyanánt, megtérítik az árát?!
Mi lesz a jegyekkel?
Emlékkönyvbe nem kerülnek:
kinek kellene
egy kvázi emlék egy
elmaradt előadásról,
az az élet-halált jelentő
deszkákon, padsorokban
ólálkodó csöndről,
meg-nem-élt
életekről?

Kinek kell?

DOBOSY TÍMEA
munkája

